

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4664A/30.03.2026

Către: Domnul prof. univ. dr. Mihai Dimian, Ministrul Educației și Cercetării

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Încălcarea art. 13 din Ordinul nr. 4394/2024 privind Codul drepturilor și obligațiilor studentului de către universitățile de medicină și farmacie din România prin perceperea de taxe pentru eliberarea adeverințelor, refuzul emiterii în format electronic și impunerea de condiții abuzive privind ridicarea documentelor prin mandatar

Stimate Domnule Ministru,

Mă adresez Dumneavoastră cu o problemă care afectează în mod direct și constant mii de studenți și absolvenți ai universităților de medicină și farmacie din România și care relevă o încălcare a legislației în vigoare de către instituții de învățământ superior aflate în coordonarea Ministerului Educației și Cercetării. Concret, în baza sesizărilor primite, universitățile de medicină și farmacie (UMF-urile) din România refuză în mod constant să elibereze gratuit absolvenților și studenților adeverințele care atestă calitatea de absolvent, calitatea de student, durata studiilor, perioadele de practică, situațiile școlare și alte documente similare solicitate în mod curent pentru exercitarea drepturilor profesionale, pentru înscrierea la examene organizate de Ministerul Sănătății sau pentru recunoașterea studiilor.

Acest refuz contravine în mod flagrant dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordinul ministrului educației nr. 4394/2024 din 7 mai 2024 privind aprobarea Codului drepturilor și obligațiilor studentului, care statuează în mod clar și neechivoc dreptul studentului de a obține gratuit documente care atestă calitatea și activitatea sa academică. Art. 13 din Codul studentului consacră dreptul la eliberarea gratuită a documentelor de studii, iar universitățile de medicină și farmacie aparent ignoră acest drept, percepând taxe care variază, în funcție de instituție, de la câțiva zeci de lei la sume considerabile, pentru fiecare adeverință eliberată.

Dincolo de problema taxelor ilegale, UMF-urile din România prezintă și alte practici administrative anacronice, care afectează drepturile studenților și absolvenților. În primul rând, în anul 2026, niciuna dintre universitățile de medicină și farmacie nu acceptă să elibereze adeverințe în format electronic, semnate cu semnătură electronică calificată sau sigiliu electronic calificat, deși cadrul legal – Regulamentul eIDAS (UE) nr. 910/2014, Legea privind semnătura electronică, Legea nr. 242/2022 privind interoperabilitatea și OUG nr. 89/2020 privind cloudul guvernamental – permite și încurajează emiterea de documente oficiale în format electronic cu valoare juridică deplină. Alte instituții publice din România au făcut deja

această tranziție: Oficiul Național al Registrului Comerțului emite certificate constatatoare exclusiv electronic prin sistemul InfoCert, Agenția Națională de Administrare Fiscală emite certificate de atestare fiscală în format electronic, iar instanțele de judecată comunică acte de procedură prin e-mail cu semnătură electronică. UMF-urile rămân ancorate într-un model birocratic în care orice document presupune deplasare fizică, așteptare la ghișeu și suport exclusiv pe hârtie.

În al doilea rând, universitățile de medicină și farmacie refuză să elibereze adeverințe prin intermediul unui mandatar desemnat printr-un mandat (procură) încheiat în formă scrisă sub semnătură privată, impunând în schimb prezentarea unei procuri notariale sau chiar a prezenței personale a titularului. Această cerință este lipsită de temei legal. Conform Codului civil, mandatul poate fi încheiat în formă scrisă, autentică ori sub semnătură privată, forma autentică nefiind cerută ad validitatem decât în cazurile expres prevăzute de lege. Ridicarea unei adeverințe de la secretariatul unei universități nu se numără printre aceste cazuri. Prin urmare, UMF-urile impun o condiție de formă *supra legem*, inexistentă în Codul civil, care restrânge în mod nejustificat dreptul studentului sau absolventului de a-și exercita drepturile prin intermediul unui reprezentant. Această practică este cu atât mai absurdă cu cât afectează în special absolvenții care au părăsit localitatea unde au studiat, cei aflați în rezidențiat în alt oraș sau cei plecați în străinătate, pentru care deplasarea personală la secretariat presupune costuri și timp disproporționate în raport cu actul administrativ solicitat.

Codul drepturilor și obligațiilor studentului, aprobat prin Ordinul nr. 4394/2024, a fost adoptat tocmai pentru a corecta aceste disfuncții, însă în absența mecanismelor efective de monitorizare și sancționare din partea Ministerului Educației și Cercetării, acesta rămâne un document declarativ, a cărui nerespectare nu atrage nicio consecință pentru universitățile infractoare.

Subliniez că Uniunea Europeană, prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2.0), pregătește implementarea portofelului european de identitate digitală, care va permite cetățenilor să stocheze și să prezinte diplome și calificări profesionale în format electronic verificabil. Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale prevede deja Cardul Profesional European ca instrument digital. România ar trebui să pregătească universităților trecerea la emiterea electronică a documentelor de studii, nu să tolereze refuzul acestora de a adopta cele mai elementare instrumente digitale disponibile de ani de zile în legislația națională.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă rog respectuos să clarificați, în mod distinct și punctual, următoarele aspecte:

1. Ministerul Educației și Cercetării are cunoștință de faptul că universitățile de medicină și farmacie din România percep taxe pentru eliberarea adeverințelor care atestă calitatea de student sau de absolvent, în contradicție cu dispozițiile art. 13 din Ordinul nr. 4394/2024 privind Codul drepturilor și obligațiilor studentului? Dacă da, ce măsuri a luat ministerul pentru a impune respectarea acestui drept?
2. Care este mecanismul de control și sancționare prevăzut de Ministerul Educației și Cercetării pentru situațiile în care o universitate încalcă dispozițiile Codului drepturilor și obligațiilor studentului? Există vreun mecanism efectiv de sesizare la dispoziția studenților și absolvenților? Au fost aplicate în trecut sancțiuni unei universități pentru încălcarea art. 13 din Codul studentului?
3. Ministerul Educației și Cercetării va emite o circulară sau un ordin adresat tuturor universităților de medicină și farmacie din România prin care să le reamintească obligația legală de a elibera gratuit adeverințele privind calitatea de student sau absolvent, în conformitate cu art. 13 din Ordinul nr. 4394/2024? Dacă da, în ce termen?
4. Care este poziția Ministerului Educației și Cercetării privind refuzul universităților de medicină și farmacie de a elibera adeverințe și alte documente de studii în format electronic, semnate cu semnătură electronică calificată sau sigiliu electronic calificat, în condițiile în care legislația românească (Legea semnăturii electronice, Regulamentul eIDAS, Legea nr. 242/2022, OUG nr. 89/2020) permite și încurajează această practică, iar alte instituții publice – precum ONRC și ANAF – emit deja documente oficiale exclusiv în format electronic?
5. Ministerul Educației și Cercetării va adopta un cadru normativ care să oblige universitățile să pună la dispoziția studenților și absolvenților posibilitatea de a solicita și primi adeverințe în format electronic, semnate cu semnătură electronică calificată, transmise prin e-mail sau printr-un portal dedicat? Dacă da, care este calendarul? Dacă nu, care sunt obstacolele identificate?
6. Care este poziția Ministerului Educației și Cercetării privind practica universităților de medicină și farmacie de a condiționa eliberarea adeverințelor prin mandat de prezentare a unei procuri notariale, în condițiile în care art. 2013 din Codul civil prevede ca regulă mandatul în formă scrisă sub semnătură privată, iar forma autentică este cerută ad validitatem doar în cazurile expres prevăzute de lege – ridicarea unei adeverințe nefiind un astfel de caz? Consideră ministerul această cerință conformă cu legislația civilă în vigoare?
7. Ministerul Educației și Cercetării va emite instrucțiuni prin care să clarifice faptul că universitățile sunt obligate să accepte mandatul (procura) în formă scrisă sub semnătură privată pentru ridicarea documentelor de studii, în conformitate cu dreptul comun din Codul civil, fără a impune condiții suplimentare de formă lipsite de temei legal?
8. Are Ministerul Educației și Cercetării în vedere includerea, în criteriile de evaluare instituțională și de acreditare a universităților, a unor indicatori privind gradul de

digitalizare a serviciilor de secretariat și de conformitate cu legea și Codul drepturilor și obligațiilor studentului?

9. Cum intenționează Ministerul Educației și Cercetării să pregătească universitățile românești, inclusiv UMF-urile, pentru integrarea în ecosistemul european de calificări digitale, în contextul implementării portofelului european de identitate digitală (European Digital Identity Wallet) prevăzut de Regulamentul (UE) 2024/1183, care va permite stocarea și prezentarea verificabilă a diplomelor și calificărilor profesionale?

Domnule Ministru, având în vedere parcursul dumneavoastră academic și profesional, am ferma convingere că veți lucra neobosit pentru îndreptarea acestor lucruri, în măsura în care ipotezele de lucru sunt validate.

Știu, din experiență proprie la conducerea a două ministere, că ele nu se pot rezolva peste noapte, cu atât mai mult în cazul problemelor care trenează de ani și ani de zile.

Consider de datoria mea să vă aduc la cunoștință datele primite de la sesizările cetățenilor, având conștiința că ele vor beneficia de întreaga dumneavoastră atenție.

Cu deplin respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL